

Accidenser skal afløses, turde det paa den anden Side være ret sandsynligt, at disse Ydelser efterhaanden synker ned til et Minimalbeløb, naar Menighedsmedlemmerne faar den Opfattelse, at det, de ofrer, gaar til Stiftsmidlerne. Det heldigste vilde sikkert være, at Lovforslaget havde ganske bestemte Regler herom. Der er jo i det hele taget efter Lovforslaget overladt overmaade meget til Administrationen; men det er nok muligt, at det vil være vanskeligt i en Lov som denne at faa indsat mange af de Bestemmelser, som det bliver nødvendigt at træffe. Jeg har blot villet paapege nogle faa af disse. I øvrigt er det mit Haab, at dette Lovforslag ikke vil møde synderlige Vanskeligheder; alle de Ordførere, der har udtalt sig om Lovforslaget, har jo i Grunden ogsaa hilst det med Tilfredshed som et godt Grundlag for videre Forhandling. Jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Ellinger: Det foreliggende Forslag til Lov om midlertidige Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold beskæftiger sig jo i § 1 med Præsterne udenfor København og Frederiksberg. Hvad det formelle angaar, gør jeg opmærksom paa, at Embederne her er foreslaaet delte i 3 Lønningsklasser, betegnede som 1ste, 2den og 3die Klasse, og at 1ste Klasse er den højst lønnede. Saaledes er det ogsaa i de allerfleste andre Lønningslove, vi har, men jeg gør opmærksom paa, at i den store Lønningsreform, som gjaldt de 4 Etater, er man gaaet den modsatte Vej og har betegnet den lavest lønnede som 1ste Klasse o. s. v.

Hvad nu Lønningerne angaar, er jeg enig med det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) om, at de er meget knebne. Det ærede Medlem talte om den Gæstfrihed, der tidligere blev vist eller formodedes at blive vist af Præsterne — jeg tror ikke, man behøver at sige »formodes« — thi den blev ret almindelig vist omkring i Præstegaardene. Denne Gæstfrihed, tror jeg, er blevet indskrænket noget i Tidernes Løb, men den er ikke ophørt og kan ganske sikkert ikke ophøre; der gives Steder, hvor Kirken ligger saaledes, at mange af Sognets Beboere har en uhyre lang Vej dertil, og det er ikke usædvanligt, men tværtimod meget almindeligt, f. Eks.ovre i Jylland, at Beboerne i stor Mængde efter Kirkegang gaar over i den Kirken nærliggende Præstegaard, hvor Præsten viser større eller mindre Gæstfrihed, efter som hans Kaar nu tillader. Det er et Moment;

et andet er det, at en Præst jævnlig maa rette Opfordringer baade udenfor Kirken og inde i Kirken til Menigheden om at bidrage snart til det ene og snart til det andet, til Menighedsarbejdet, til Fattigplejen, til Missionsvirksomhed o. s. v., og en Præsts Ord kan for mange let tabe noget af deres Vægt, naar han ikke er i Stand til selv at bidrage til alle disse Formaal. De Krav, som saaledes stilles til Præsterne, bevirker, at man skal og maa se paa Lønningerne paa en særlig Maade. Da den højtærede Minister fremsatte dette Lovforslag, udtalte han; at han egentlig var paa det rene med, at den laveste Lønning, 2,000 Kr., var noget vel lille; saa vidt jeg husker, nævnede han, at man indenfor Præstekredse ønskede denne Løn forhøjet i alt Fald til 2,200 Kr., men han nærede nogen Frygt for, at dette ikke lod sig gøre, skønt jeg, naar man ser paa hele det Stof, der er givet os i alt Fald til foreløbig Behandling, finder, at der ingen Fare kunde være derved; den højtærede Minister har i hvert Fald syntes, at der paa dette Omraade trængtes mest til Forbedring. Det forekommer mig, at der er en anden Bestemmelse, som egentlig staaar i Modstrid med Ønsket om at ville forbedre her, nemlig Bestemmelsen om, at den Tjenestetid, der giver Ret til Alderstillæg, først regnes fra vedkommendes 28de Aar. Altsaa, da man vel kan antage, at Embeder paa 2,000 Kr. i de fleste Tilfælde bliver overdraget Folk, der første Gang træder ind i Embede, nøjes man ikke alene med at give dem disse 2,000 Kr., som man mener er for lidt, men man siger yderligere til dem: I kommer til at vente flere Aar, inden I faar jeres første Alderstillæg. Denne Bestemmelse harmonerer ikke med Ønsket om at forbedre Præsternes Kaar, og hvis det ikke er muligt at forhøje Begyndelseslønnen fra 2,000 til 2,200 Kr., skal jeg henstille, at man lader denne Bestemmelse, ifølge hvilken en saadan Præst ikke kan faa Alderstillæg, før han er 32 Aar gammel, fare.

Med Hensyn til Embedernes Fordeling i de forskellige Stifter gjorde det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) nogle Bemærkninger om, at der synes at være nogen Tilfældighed deri. Jeg er ikke sikker paa det, jeg kunde tænke mig, at man i Ministeriet nærmere havde undersøgt disse Forhold, og at man for at komme til almen-gyldige Regler er gaaet til den Fordeling, som det her er tænkt at gennemføre. Selvfølgelig kommer man ikke derved til den mest ideelle Fordeling — ingen kan egentlig angive; hvorledes en saadan skulde være —